

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2020. december 17.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

JÓZSEF HITE

Köszöntés igéje: Ézsaiás 46,9-10

Emlékezzetek meg a messze régi dolgokról, hogy én vagyok Isten és nincsen több; Isten vagyok, és nincs hozzám hasonlatos. Ki megjelentem kezdettől fogva a véget, és előre azokat, amik még meg nem történtek, mondván: tanácsom megáll, és véghez viszem minden akaratomat.

Énekek: 23; 274

Alapige: Zsidók 11,22

Hit által emlékezett meg élete végén József az Izráel fiainak kimeneteléről, és az ő tetemeiről rendelkezett.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, imádunk téged az Úr Jézusban adott megváltó mű, Jézus Krisztus által elvégzetett megváltó mű minden dicsőségéért. A zoltárban is énekeltük, milyen jó pásztorunk vagy te mennyei Atyaként, az Úr Jézus pedig úgy lett megtartó számunkra mint jó pásztor, aki még az életét is odaadta a juhokért. Hódolunk előtted, hogy te így jelentetted ki magadat a legteljesebben őbenne.

Azon is csak ámulunk hódolattal, hogy Szentlelked és igéd által a Szentírás olvasása, hallgatása, az igehirdetés során is újra meg újra ilyen Istennek jelentetted ki magadat.

Szeretnénk megköszönni csak a mai nap minden ajándékát, valóban bővülő volt a kegyelem mirajtunk. És akkor is igaz ez, hogyha a halál árnyéka völgyében kellett talán járnunk. De magasztalunk téged, hogy éppen a halálával győzte le az Úr Jézus a testi halált is, és a lelkit.

Köszönjük, hogy ő feltámadt és él. Imádunk, hogy advent ünnepén különösen is várhatjuk az ő eljövetelét. Magasztalunk, téged, hogy mindent ez minősít. Köszönjük, hogy az Úr Jézusban ilyen dicsőséges megváltó Urunk lehet nekünk.

Kérünk arra, ma is segíts órá nézni, az ismerős bibliai történetben is adjál új üzenetet. Vigasztalj, erősíts, bátoríts, kérünk. Azt add nekünk, amire éppen most van szükségünk. Jézus érdeméért, Atyánk.

Ámen.

Igehirdetés

A koronavírus szövédményeiben nálunk is – olyan szomorú kimondani – sokan halnak meg. Én minden reggel meg este is szoktam nézni online híreket és olyan szomorú látni valóban a számokat. Minden szám mögött, minden egyes szám mögött kedves életek vannak, gyászoló családok. És természetes, mikor azt szokták a híradásban is mondani, hogy többségük idős ember meg krónikus beteg, de attól még valaki, akit szeretünk, aki hiányzik, ha el kell mennie. Ha híres sportolók, színészek, zenészek halálhírét közlik, akkor meg egy egész ország szokott gyászolni, szomorú lenni, szomorkodni. És valószínű, hogy ilyenkor könnyes szemmel szoktuk visszahallgatni a híres, emlékezetes slágereket vagy a nagyon emlékezetes jeleneteket, eseményeket a sportolók életéből. Vagy olvasni a karrierjük összefoglalását, az élettörténetüket, amikor még a híradásokban is így van, hogy így emlékezünk vissza. Lehet látni, milyen életet élt valaki, akit egy egész ország ismert.

A bibliai kijelentésben a Zsidókhoz írt levél 11. részében a hithősök tanúbizonyságát bemutatva kiderül, Józseffel kapcsolatban, József hitének a tanúbizonyságával kapcsolatosan, szintén a haláláról olvasunk. A meghalása közvetlen időszaka, napjai, órái, percei lehettek, amikor József valamire visszaemlékezett és rendelkezett arról, hogy hogyan és hol temessék majd el. Halljuk tehát, hogy halálhír. Ő 110 esztendőskorában halt meg. Valószínű a mai híradásokban, ha ez ma történne, akkor azt hallanánk, hogy idős, lehet, hogy krónikus betegként is minősítenék. De ne felejtjük el, hogy Józsefnek éltek még a testvérei – tudjuk meg a bibliai kijelentésből. A Mózes 1. könyve 50. részéből mindjárt fel is olvasom. A testvérei közül némelyik jóval idősebb volt Józsefnél. Az ősatyák korában hosszabb ideig is éltek még. Ábrahám, például 175 éves korában hunyt el. Akkor nem is biztos, hogy idős emberről van szó, amikor 110 évesen József is meghalt.

És erről tudósít a kijelentés, valamint arról, hogy a meghalásakor mire emlékezett és hogyan rendelkezett az ő temetése körülményeiről. Az ragadott meg az üzenetben különösen is, hogy nem visszaemlékezés történik József földi életének a dolgaira, hanem előretekintés. Sőt, előremutatás történik József meghalásakor. Istenre mutat előre. Isten ígéreteire, a boldog jövőre. Arra a bizonyosságra, hogy az ígérek be fognak teljesedni. József maga is az Úrra tekintett meghalása előtt közvetlenül, de az Úrra is mutat, tanúbizonyságot akar tenni. Megvizsgáljuk először ezt a kijelentést az üzenetében: „Hit által emlékezett meg élete végén József az Izráel fiainak kimeneteléről,...”. Majd azt nézzük meg, hogy ezért miért is volt a folytatásban: „... és az ő tetemeiről rendelkezett.”

Mindenképpen most szeretném felolvasni a Mózes 1. könyve 50. részéből, ott a legvégéről, azt a néhány verset, amire utal itt a Szentírás az Újszövetségben. A 24. verstől így szól az ige: „És monda József az ő testvéreinek: Én meg-

halok, de Isten biztonnal meglátogat titeket és felvisz titeket e földről arra a földre, melyet esküvel ígért meg Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. És megesküvé József Izráel fiait, mondván: Mikor az Isten titeket biztonnal meglátogat, vigyétek fel innen az én tetemeimet magatokkal. És meghalt József száztíz esztendőskorában, és bebalzsamozák, és koporsóba tevék Egyiptomban.”

A Zsidókhoz írt levélben pedig, ha a kalauz szerint követjük a napi csendességben a kijelentéseket, emlékezzünk vissza, megtudhattuk ma, hogy József, mint az ósatyái, az atyái, hogyan élték meg a földi életükben ezt a titkot. Hogy ebben a földi életben élünk, ebben a világban, akárhogy is és akármilyen módon is, akármikor is, de közben az egész lényünket betölti az a lelki valóság, ami a mennyei örök hazával, a mennyei várossal kapcsolatban lett kijelentve itt.

Az utóbbi hetekben a gyermekeknek tartott istentiszteleten, amit az interneten keresztül szoktunk közvetíteni 9 órától, és még a nyári időszak végén kezdődően József történeteivel sokat foglalkoztunk. Több gyermek-istentiszteleten hangzott a József történetek menete. Mennyi mindenre lehetne visszaemlékezni – eszembe jutott így az ígére készülő – József hitével kapcsolatban a mögötte levő 110 esztendőt áttekintve.

Az Isten Lelke azonban valamiért József hite bemutatásánál, mint a hithősök egyike, az ő meghalása eseményére akar csupán koncentrálni, ezt akarta kiemelni. És ehhez kapcsolódóan is – ahogy mondtam – előremutatással. Előre mutatni valamit. Pedig a meghalásnál általában a gyászban is szeretünk visszaemlékezni. Persze utána előre is. A hívő embernek van mire előre is tekinteni valóban, de itt csak az előremutatás.

József, atyáihoz hasonlóan, tudta, hitte, hogy milyen áldásokat kaptak ők azokban az ígéretekben, amit mi az atyai ígéreteknek, ósatyáknak tett ígéreteknek szoktuk mondani. És az ígéretek egyik legfontosabb része, kincse tehát a földi örökség, Kánaán földje, mint az ígélet földje. Ami természetesen nem csupán földi otthon volt és földi lakóhely, hanem az örök haza reménységét hirdette minden ósatyának. Ebben a reménységben, ebben a boldog örömben élhette József is az életét, mint az egyik ósatya. Ez is fontos, hogy az egész életét így élhette József is, ugyanakkor mégis reménység is volt számára – kiderült a megelőző versekből –, hiszen a földi csak előfeltételezi az örök mennyeit. És mi jellemző a földi –, és az örök mennyei ígélet földjénél? Az Istennel való közösség. Milyen boldog közösségben lehet lenni Istennel a földi ígélet földjén élve, illetve a mennyei örök hazában – most így mondva.

Még egyetlen jellemzőre emlékezzünk a megelőző versek fényében. Amíg azonban József atyái meg testvérei vándorló életet éltek Kánaán földjén – és ez jellemző volt itt a levélben, a 11. részben, hogy mit jelent az idegennek lenni, vándorló életet élni az ígélet földjén is az Úr népe tagjainak –, de József nem vándorló életet élt. Ő 17 éves korában Egyiptomba kerül, ott telepszik le, mert letelepítik, és emlékszünk, hogy számára a földi életében az atyai áldások, az ígéretek beteljesedése mind-mind Egyiptomban.

Bajok, nehézségek, próbák idején is József megtapasztalta ennek az Istennek a jelenlétét, az Istennel való közösség ajándékát, nem az ígélet földjén élve,

hanem Egyiptomban lakva. A „vele volt az Úr” kifejezés, kijelentés József történeteiben éppen a bajok idején található, a bajok idejéről szóló leírásokban található különösen is. És mindez azért, mert Istennek különleges terve volt Józseffel. Ezért ő nem az ígéret földjén vándorolva, hanem Egyiptomban kellett, hogy éljen.

József nagyon jól tudta, hogy Istennek ez a terve hogyan valósul meg az ő életében akkor is, miután kiszabadult a bajokból, a börtönből is már. A fáraó után ő az első ember Egyiptomban, hatalmon van, uralkodik, de soha nem felejtette el, hogy ki is az ő Istene, kinek is szolgál igazából, ki is az, akinek a kijelentésében bízva tudja, hogyha Egyiptomban is nagyon nagy sikereket élhetnek át, nagyon nagy ajándékait az én Istenemnek, a java még csak ezután jön.

Itt a Zsidókhoz írt levél 11. részében most mindenképpen egy pillanatra tekintsünk oda, hogy József is azok közé tartozott, mint az ószövetségi hithősök egyike, mint akik nem kaphatták meg azt az ígéretet, illetve annak a beteljesedését, amit már az újszövetségi nép megkaphatott, mi is. „És mindezek, noha hit által jó bizonyosságot nyertek, nem kapták meg az ígéretet. Mivel Isten mi felőlünk valami jobbról gondoskodott, hogy nálunk nélkül tökéletességre ne juszanak.”

Itt az egyes számban szereplő „ígéret” kifejezés nagyon fontos. A messiási ígéret, amikor egyes számban van, különösen is. És a messiási ígéret miatt az ehhez kapcsolódó ígéretek, amit a Római levél 8. részének 32. versében, abban a nagyon fontos kifejezésben hallunk a kijelentésből, hogy vele együtt mindent hogy ne ajándékozna nekünk az az Isten, aki az ő egyszülött Fiát is kész volt odaadni, odaszánni. Az újszövetségi népnek az az ige is már mindenképpen még mélyebben érthető, amire a Korinthusi 2. levél 1. rész 20. versében így mond a kijelentés: „Mert Istennek valamennyi ígérete ő benne” – azaz Jézusban – „lett igenné és ő benne lett Ámenné az Isten dicsőségére mi általunk.” József ószövetségi időben élve ígéretképpen tapasztalhatta meg ennek az újszövetségi kijelentés igazságának minden valóságát. József is tudta, hogy a messiási ígéret miatt igaz minden a messiási ígéretek plusz ajándékai kapcsán is.

A siker és a karrier, sikeres karrier József életében tényleg fantasztikus. Biztos vagyok benne, hogy a Bibliát ismerő politikusok, akár Magyarországon, akár az egész világon, József történetét szívesen olvassák, hogy hogy tölti be valaki még a politikai színtéren is Istenhez hűséges módon az életét egy sikeres karrierben. 110 éves koráig József ebben a karrierben élhetett. És mit tudunk meg? Amikor jött a meghalása ideje. És most hadd mondjam újra: vagy idősen, ha így minősítjük, vagy fiatalon jött el a meghalása ideje, ha a testvéreihez viszonyítjuk. Mindenki maga eldöntheti közülünk is, hogy hogy gondol Józsefre: idősen ment el egy szerettem vagy fiatalon ment el. Érezzük, hogy itt nem az életkor a kérdés.

Hanem miről beszél az ige? Amit Ábrahámnál olvastunk: étellel betelve halt meg Ábrahám is. József is az étellel betelve. Egyiptomban nem akármilyen életet élhetett József. Nem az ígéret földjén élt, nem úgy, mint a családtagok, az ósátyák, ő Egyiptomban élt, de akkor is az Isten jelenlétében. Csak földi érte-

lemben nem az ígéret földjén. De mégis ezt kell mondani, hogy az örök étellel betelve halt meg. Az ígében nem így van leírva, úgy van, hogy az étellel betelve, de az üzenet miatt szeretném így mondani, hogy az örök élet reményében, boldog reménységében halt meg József.

És éppen ezt emeli ki számunkra Isten Szentlelke a Zsidókhoz írt levél íróján keresztül nekünk, újszövetségi hívőknek. Lássuk meg, hogy egy hatalmas karriert befutott, Egyiptomban hatalmas karriert megélt hívő ember meghalásakor mire figyel. Nem is mire figyel – ugye ezzel kezdtem. Kire, kire mutat? Honnan is tudhatott József ezekről az ígéretekről? Honnan tudhatott József arról, hogy egyszer majd Izrael fiai, az ő utódai is ki fognak menni Egyiptom földjéről, hogy aztán majd bemenjenek az ígéret földjére? Ezt honnan tudta József, emlékszünk? Mert az nincs leírva a Zsidókhoz írt levélben meg a Mózes 1. könyve utolsó részében sem hallottuk a felolvasásban, hogy ezt honnan tudta. De azért nekünk van segítség.

Sokféle válasz adható, egy biztos, hogy a Mózes 1. könyve 15. részében, amikor Isten Ábrahámmal szövetséget köt, amikor a szétvágott húsdarabok között csak az Isten személyes jelenlétét képviselő tűzfáklya megy át a szövetségkötés jelképeként ott a húsdarabok között, Ábrahámnak nem kell átmenni, akkor Ábrahám mély álomba kerül, és egyszer csak kapja a kijelentést az ő utódairól, hogy majd csak a negyedik nemzedék tér meg ide. Sőt, még arról is beszél Isten neki, hogy majd nyomorgatni fogják a te utódaidat azon a földön, ahonnan én majd kihozom őket, és majd csak a negyedik nemzedék tér meg ide.

Amit még Ábrahámnak mondott – újra hadd mondjam – a Mózes 1. könyve 15. része szerint, József meghalásakor utal arra, ő hitte azt, hogy az én népem, az én családom ott a Gósen földjén Egyiptomban lakva innen el fog menni. Isten fel fogja őket vinni. Hallottuk itt a kifejezést, ebből mindjárt majd még ezt vesszük, csak ki akarom emelni. De az is nagyon fontos, hogy az Ábrahámnak adott ígéretnél az is elhangzott, hogy még nyomorgatni is fogják ezt a családot, ezt a népet. Egyáltalán Egyiptomban vált nagy néppé, az ígéretek szerinti nagy néppé Izrael fiainak a száma. Tehát minden tekintetben a messiási ígéretből adódó messiási ígéretek szempontjából Egyiptomban nagy dolgok történtek.

És ugye mi tudjuk a folytatást, a Zsidókhoz írt levélben is majd ezt olvasuk a 23. verstől kezdődően, meg a Mózes 2. könyve mivel indul az 1. részben, hogy egy másik fáraó támadt, több száz évvel később, aki már bántja József utódait is, Izrael fiait. Van tehát nyomorúság, amiből szabadítani kell. És testvérek, ha mi erre gondolunk, ezt halljuk a Bibliából vagy egy igehirdetésben, Izrael fiainak a kihozatala Egyiptom földjéből, ha ezt halljuk, nem egyből ez szokott eszünkbe jutni: micsoda szabadítás, tíz csapás, mert bajban vannak, szabadításra szorulnak, nagy nyomorúságban vannak, imádkoznak is az Úrhoz évtizedeken át, évszázadokon át szinte, hogy: – Uram, könyörülj! Mert Mózesnek ezt mondja Isten, amikor megjelenik neki a csipkebokornál. József utódai is át kellett, hogy éljék Egyiptomban később, hogy igaz, hogy „jó várni és megadással lenni az Úr szabadításáig”, csak nem könnyű. Ismerjük az igét? „Jó várni és megadással lenni az Úr szabadításáig.” De nem könnyű! Hiszen ennek a bűn-

eset utáni világnak a bajai, nehézségei, kísértései, az emberek gonoszságai miatt, lásd Egyiptomban milyen durván bántalmazták Izrael népet, a hívő ember, Isten népe úgy érzi: – Szabadíts meg, Uram!

De ez ragadott meg nagyon engem, hogy a József bizonyágtételében nem azon van a hangsúly igazából, hogy miből szabadítsa majd meg, ha Egyiptomból kihozza őket, hanem hogy mire. Mert az ígéretek, az ígélet földje messiási ígéretei mind arra vonatkoztak, hogy milyen hatalmas kincset kap az Úr népe az ő Urától, amikor azon a földön lehet, amit neki ígért az Úr. Függetlenül attól, hogy szabadítással kellett kihozni a népet Egyiptomból vagy sem, József arról beszél: arra figyeljünk, mit ígért az Úr.

Természetes, hogy József idejében még minden rózsás volt. József idejében jó volt Izrael fiainak Egyiptomban élni. Később lett nagyon sanyarú a sorsuk. De a hangsúly mindig ezen van, testvérek, ma is. Mert az ószövetségi kijelentés nekünk a mi időnkre nézve szól. Mi nem Egyiptomban élünk, a mi ígélet földünk már nem Izrael. Hol van a mi ígélet földünk a földi értelemben? Ahol mi élünk. Hiszen ahol Isten népe van, mindig ott van az Úr jelenléte. Emlékszünk, ahol élünk, mindegy, hogy hol ebben a világban, ott az Úr. Az a föld, ahol élünk, nekünk az a földi ígélet földje. Mert ez az újszövetségi nép tapasztalata.

Magyarországon ma jó élni vagy rossz élni? Most nem a koronavírusra gondolva. Szívesen élnénk Európában, Németországban, Svédországban vagy Amerikában? Most az elnökválasztás után Amerikában élnénk szívesebben? De mi magyarok vagyunk, minket az Úr ide helyezett. És ha egy magyar ember, aki hazaszerető, külföldre kerül, lehet, hogy egy életet neki is külföldön kell leélni, mert Isten ott akarja használni, mint Józsefet is Egyiptomban, lehet ilyen, de biztos vagyok benne, hogy egész életében tudja, hogy az igazi hazája nem külföldön van, mert ő magyar ember. És itt valóban nem az országhatárok a kérdés, hanem az a föld, ahol születtem magyar emberként.

De a földi ígélet földje számunkra ilyen értelemben, hívő emberként nekünk is azt hirdeti, hogy a jövő, amire József is mutat előre még a meghalásakor is, az az örök haza ígérete. Jézus maga is ezt megélte. Az Úr Jézus, mint zsidó férfi, zsidó ember, ő Izrael földjén élt, ez nem volt kérdés. De Jézus is arról beszélt, hogy nem az az igazi nagy ajándék, amit most élek itt, meg majd ti is, amit éltek velem, hanem amit az Új ég és az Új föld örök dicsősége jelent, vagy a hívő ember meghalása után a mennyei haza jelent.

József, amikor beszélt, hallottuk itt a Mózes 1. könyve 50. részében, azt mondja, hogy: „de Isten biztonnal meglátogat titeket és felvisz titeket e földről arra a földre, melyet esküvel ígért meg Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.” Így van az ősi nyelven: meglátogatván meglátogat titeket az Isten. Ez a meglátogatás a magyarban is: miért látogatok meg valakit? Mert szeretem, érdekel, hogy hogy van. Ha bajban van, segíteni szeretném, ha minden jól megy neki, akkor együtt örvendezni. Bárcsak karácsonykor együtt lehetnénk a családtagokkal! Valószínű, nem lehetünk együtt az egész nagy család. Itt sem lehetünk együtt majd semmiképpen mint nagy lelki család fizikailag. De amikor meglátogatok valakit, mert szeretem és gondoskodom róla – ez az ősi szó jelentése.

De hadd mondjam, hogy József a meglátogatván meglátogat titeket az Isten kijelentést nem azért mondja, merthogy majd szabadítania kell benneteket Egyiptomból. József számára a hangsúly nem ezen van, hogy bajban vagytok vagy sem, hanem az ígéret beteljesítése miatt, a jövő nagy reménysége miatt Isten majd tenni fog valamit. Ezt az ígéretét esküvel erősítette meg – ez is fontos.

Meg azt is hallottuk, hogy az üdvtörténeti kijelentések közül, között a Mózes 1. könyvében legelőször itt József utolsó szavai egyikeként szerepel ez a kifejezés, hogy Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak – a három név együtt eddig még sehol nem szerepelt. Ez majd nagyon fontos lesz a folytatásban. Jézus maga is használja majd ezt, amikor arról beszél, hogy az Isten, az ő mennyei Atyja, Ábrahámnak, Izsáknak, Jákóbnak az Istene. Amikor a feltámadásról, a feltámadás valóságáról, meg arról beszél, hogy Isten az élők Istene, nem a holtaké, azaz nála, neki mindenki él, az övéi ott vannak, Ábrahám, Izsák, Jákób az Úrnál vannak a mennyei hazában. De itt József szájában, kijelentésében szerepel legelőször a Bibliában, Ábrahám, Izsák és Jákób, ők kapták az ígéretet. Ez mind azt erősíti, hogy az üdvtörténet során Isten különös módon is micsoda ajándékot akar adni a Messiásban és a Messiáshoz kapcsolódó ígéretekben, de most a földi örökség, illetve a mennyei örökség kapcsán. Ilyen módon József Isten személyére mutat. Előre mutat, a jövőbeni tetteire utal reménységgel.

Visszaemlékezett – ezt olvastuk. Visszaemlékezett. De nem a földi életére, hanem a jövőre. Az emlékezés azt jelenti, hogy tudom, hogy mi hangzott el korábban, ezt hiszem és vallom, másoknak is szeretném a szívükre helyezni, ők is emlékezzenek, tehát ki is jelenti. Ez az emlékezés tehát – ezért mondtam így – előretekintve emlékezés és nem vissza.

Manapság a vírushelyzet miatt gyakorlatilag minden híradás minden reggel, vagy amikor halljuk a beszámolóját a szakembereknek, nem is tudom, most hány órakor adják, amit illik minden magára valamit adó tudósítónak közvetíteni, amikor beszámolnak arról, hogy az egészségügyben milyen események történtek, aztán milyen események történtek a rendőrség számára fontos módon. Halljuk a híradást és azt halljuk, hogy betegség, halálos betegség, fiatal és idős egyaránt meghalt. Ezzel is kezdtem az igei szolgálat kifejtését. Mi ebben élünk. Ma is volt egy temetés, kedves hívő testvérünk temetése. Gyászolunk mi is, lelki családként is gyászolunk, amikor temetünk. Most nemcsak a mai temetésre gondolva. Mi együtt gyászolunk akkor, amikor elmegy valaki, aki korábban ott volt velünk.

De József hite és a hithősök között bemutatott hite szempontjából a kijelentés üzenete mégiscsak arra utal, hogy a hívő ember a legnagyobb szomorúságában is mindig tudja, nemcsak visszaemlékezni van mire és kire az életében, hanem előretekintve is. És itt az előretekintésen van ma nekünk a hangsúly. Hogy is mondja az Úr az újszövetségi hívő népnek a Római levél 14. részének 7-8. verseiben? Ha elkezdem olvasni, talán eszünkbe fog jutni egyből a folytatás is: „Mert közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal önmagának: Mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk.” És József ezt élte meg. És

amikor a meghalása ideje 110 éves korában eljött, mindegy, hogy mi miatt, de eljött, akkor az étellel, meg az örök étellel betelve, hálás szívvel a múltért, de előrettekintő hittel, drága reménységgel, a jövőre utalt.

De nem is maga miatt, nem is maga miatt. Ezért fontos a folytatás. Nem is maga miatt, hanem a családjá, a testvérei – itt halljuk –, Izrael fiai miatt. Mi volt ez a fontos, amit Izrael fiainak Isten Józsefen keresztül ott a meghalásakor valamikor ki akart jelenteni? Mert itt erről van szó, ez nem József gondolatai volt csupán, kedves visszaemlékezés, utolsó szavai a meghalása előtt. Nem, itt az Úr szava, kijelentése Józsefen keresztül Izrael fiainak. Mit olvasunk? József visszaemlékezett, megemlékezett arról, hogy majd Isten kiviszi Izrael fiait erről a földről, és az ő tetemeiről rendelkezett. Ezt emeli ki a Zsidókhöz írt levél: „és az ő tetemeiről rendelkezett”.

Hol is voltak József tetemei? Ugye megtudtuk a Mózes 1. könyve utolsó részéből: „És meghalt József száz tíz esztendőskorában, és bebalzsamozták, és koporsóba tették Egyiptomban.” Tehát József tetemei Egyiptomban koporsóban. Szeretném kiemelni: nem azt íratta le itt a Szentírás Mózes 1. könyve végén, hogy Egyiptomban temették el. Józsefet nem Egyiptomban temették el. Ha mégis azt mondom, hogy Egyiptomban temették el, akkor a temették szót idézőjelbe szeretném tenni, mert a magyar kifejezésben arra utalni, hogy valaki meghal és megadjuk neki a végtisztességet bárhogyan is, szoktuk így mondani Pasaréten is, hogy eltemettük. De a bibliai kijelentés fényében és a Biblia alapján Józsefet nem Egyiptomban temették el. És József is a Zsidókhöz írt levél kijelentése szerint ezt fontosnak tartotta, nehogy már Egyiptomban temessék el.

Rendelkezett a tetemeiről. Visszaemlékezett valamire, ami a népével történik, és ugye megtudtuk, hogy szinte megparancsolja nekik, hát ő uralkodó egyébként, Egyiptomban ő uralkodó volt, de mégis nem a maga hatalmát emelte ki, hanem Isten ígéretének a lelki hatalma miatt mondta, hogy: – Valamit Isten megesküdt Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, amikor ígéretet tett, akkor ti is esküdjetek meg nekem emiatt, hogy amikor Isten titeket kivisz erről a földről, akkor az én tetemeimet is vigyétek magatokkal. Istenére tekint tehát József és közben a maga halott testéről, holttestéről is rendelkezik. Azzal kapcsolatban, hogy majd az ő holtteste az ígéret földjén kerüljön végső nyughelyére.

Józsefet egyiptomi szokás szerint, idézőjelben mondom, temették el. Megadták neki a végtisztességet – emlékszünk –, tehát ez, hogy koporsóba tették Egyiptomban, gyakorlatilag az egész életét szinte Egyiptomban élte le, nem kell ezen csodálkozni, hogy az egyiptomiak, akik számára ő nagyon nagy áldás volt, pogány emberek az egyiptomiak, de nagy áldás az Úr, az ősatyák ígéreteinek egyik letéteményese, József személyében, és ők is megadták a végtisztességet Józsefnek a halálakor. De József nem az egyiptomiak pogány halálkultusza, halál utáni elképzelései, hite szerint lett megint idézőjelben mondva, eltemetve, hanem az élő Isten ígérete szerinti feltámadás, örök élet reménységében. Lehet, hogy az egyiptomi szokások szerint, de nem az egyiptomiak hite szerint.

Izrael fiai, József utódai is, számára éppen ez lett egy hatalmas bizonyágtétel, ez az egyszerű tény lett hatalmas bizonyágtétel, hogy Isten mekkora ígé-

retet (Jézus messiási ígéretére gondolva) és ígéreteket (minden, amit Jézussal együtt ad az Isten) tett nekünk. Az atyáik sírhelye hol is volt? Ábrahám és a felesége, Sára, Izsák és Rebeka, a felesége, valamint Jákób és a felesége, Lea hova lett eltemetve? A Makpélá barlangjában. Olvashatjuk a Mózes 1. könyve utolsó fejezeteiben, hogy amikor Jákób készül meghalni, a 49. rész szerint megáldja az ő fiait, a családot. Azután pedig eltemetik, ami az 50. részben van leírva. Eltemetik. És az ígéret földjén. József maga is elment, hatalmas temetést rendeztek.

De József nem az ígéret földjén kérte a temetését. Azt mondja: majd vigyetek el, amikor kivisz titeket az Isten. Jákób, Izsák, Ábrahám sírhelye Kánaán földjén hirdeti a földi ígéret földje és az örök ígéret földje drága reménységét. József koporsója pedig Egyiptomban hirdeti ugyanezt.

A Mózes 1. könyve utolsó szava ez: Egyiptomban. És ez a szó, hogy Egyiptomban József koporsója – így a kifejezéssel együtt – sejteti pontosan az elmondottak miatt, hogy majd micsoda üdvtörténeti események lesznek ezután. A Mózes 2. könyvében és a folytatásban meg is tudjuk, nekünk ez itt van már a Bibliában. A Zsidókhoz írt levél folytatásában is, a 11. részben megtudhatjuk.

Hadd mondjam el, hogy az egyik angol kommentárban olvashattam, hogy a zsidó hagyományokban még azt is különösen is szeretik párhuzamba állítani, azt az egyszerű igazságot, hogy a koporsó és a láda ugyanazzal a héber szóval van kifejezve a Bibliában. Tehát József koporsója, aztán mondok egy másik, már ismerősebb szót, és a frigyláda, a szövetségláda ugyanazzal a szóval. József ládájában, koporsójában mi is volt? József holtteste. Mi is volt a frigyládjában, a szövetségládjában? Kezdetben a szövetség kőtáblái. És a zsidó hagyomány ezt a párhuzamot kiemeli. Különböző lelki igazságokat akar ezzel mondani. Én csupán azért említem ezt meg, hogy tény, hogy amikor a Bibliában ezt olvassuk, hogy koporsóba tették Egyiptomban, majd később olvassuk a szent ládát, a frigyláda történeteit, akkor tudhatjuk, hogy amikor Izrael fiai vándoroltak, akkor a szent láda jelképezte mindenképpen az Úr jelenlétét, visz bennünket az Úr az ígéret földje felé és be is visz bennünket, és ezen van a hangsúly. De ne felejtjük el, hogy végig ott van József tetemei jelenléte is.

Amennyiben ez a koporsó egy szarkofág volt és a szarkofágot vitték magukkal, akkor szarkofágot, egy koporsót vittek fizikailag. Ha nem volt már meg esetleg, bármi miatt, Józsefnek ez a szarkofágja, koporsója, akkor valamilyen módon vitték az ő földi maradványait. De azért valószínűsíthetjük, hogy megvolt még József koporsója. Hát ha most is találnak Egyiptomban olyan leleteket, ahol teljesen épek a szarkofágok. Ezt most azért mondtam ilyen részletesen, hogy fizikailag Izrael fiai a vándorlás során meg az Egyiptomból való kijövetel idején, illetve bemenne az ígéret földjére a harcok idején is ott volt a frigyláda, az biztos, és ott volt József tetemei, illetve a koporsója is, minden valószínűség szerint. Számukra ez mindig azt hirdette: az ígéret földjét Isten nekünk ígérte, nekünk adta.

Csak röviden szeretném kiemelni még, hogy annak is jelentősége lehet az ige fényében, hogy József tetemeinek az elviteléről nem a tíz csapás előtt olvassunk. Hanem azután, amikor már elindultak – Mózes 2. könyve 13. rész 19. ver-

sében van ez a kijelentés. Már elindultak, menetelnek, vonulnak ki Egyiptomból, és utána jegyzi meg egy versben, hogy Mózes magával viszi József tetemeit, mert ugye erről ígéretképpen olvashattunk korábban.

A Józsué könyve legutolsó részében, a 24. részben a 32. versben pedig leírja, hogy hol temették el pontosan – hallják, testvérek? –, hol temették el József tetemeit. Ott már ez a szó van, hogy temetni. De az is fontos, hogy ez Józsué könyve legutolsó versei. Józsué halála, Eleázár halála a legvégén és közte egy versben József tetemei eltemetése. Három hithős halálhíre, temetése gondolta, de akkor leírva a Józsué könyvében, amikor már a föld az Úr népéé, mert beteljesítette Isten az ígéretet.

De József szavában, amikor ő elrendelte, hogy a tetemeit vigyék magukkal Izrael fiai, ennek a beteljesedett ígéretnek a valósága ugyanúgy áll. Végig erről akartam szólni.

Amikor a Zsidókhöz írt levél írója is ezeket a sorokat leírta, hogy örvendezhetett, és ő is ismerhette már Jézusnak a meghalását, Jézus is az ígéret földjén lett eltemetve, az ő teste is nem egy koporsóba lett betéve, hanem egy sírba, de az a sír üres. Igaz? Nem tudunk odamenni, hogy ott megálljunk a Jézus sírjánál és ott gyászoljuk az Úr Jézust. Nem lenne jobb nekünk Istenben, Jézusban bízni, hogyha odamehetnénk Izraelbe nagy gyülekezeti közösségként és meg tudnánk állni ott a Jézus sírjánál és tudnánk, hogy ott van Jézus holtteste? Nem jobb lenne nekünk? A magyar emberek, a magyar hívők is néha nagyon szeretik a temetőkultuszt. Sok időt szoktunk tölteni néha sajnos a temetőben. De nekünk nem a temetőben kell az időt töltenünk. Igaz?

Ezt azért mondom határozottan, mert szeretném én is megélni. Édesapám tegnap volt éppen 14 éve, hogy hazavitte az Úr, édesanyámat meg nyáron. Én mehetnék a temetőbe minden szabadnap, amikor hazamegyek pihenni, mert annyira hiányoznak. De nem a temetőbe kell mennem nekem sem. Ott csak a holttestük van. Ők már az Úrnál vannak. És a hívő ember a feltámadás reményességét vallja akkor is, ha temetőben kell ott lennünk. És amikor a szeretteink sírjáról gondoskodunk minden évben, az a tisztesség megadása, de ez nem temetőkultusz.

És mi sem Jézus sírjához megyünk az izraeli temetőben. Fölösleges odamenni, hát nincs ott, hiszen ő feltámadt. Az Úr Jézus győzött. Az ő feltámadása beteljesedett, és ezt a Zsidókhöz írt levél írója is tudta, mikor ezeket a sorokat leírta.

Nekünk még a József példája, József hite példájánál is hatalmasabban látszik, hogyan lehet a földi életben az egész földi életünk, karrierünk során, meghalásunkkor is tudni, hogy mi kire tekinthetünk. De nemcsak visszatekintve, hanem előre nézve. Az Úr Jézusban győzelmet aratott Isten a halál fölött is, a testi és a lelki halál fölött is. József számára is igaz volt ez, ami nekünk meg aztán különösen, József hitének is az elkezdése és a bevégzése Jézus miatt lehetett és Jézus volt – majd olvassuk a 12. rész elején nem sokára.

Mi, amikor eltemetjük hitben elhunyt szeretteinket, amikor temettük a pasaréti hithősöket, azért tettük, mert ugyanazt vallottuk, amit József. Az egész

Biblia alapján ezt tesszük. De testvérek, mi a földi életünkben, a hétköznapiakban, ma itt Magyarországon is vagy bárhova kerülünk, ahogy éljük az életünket, ahogy József is élte az életét, a hétköznapiakban ebben a reménységben élte. És amikor jött a meghalása ideje, akkor is ebben a reménységben élt.

Ez akkora ajándék nekünk, és számunkra az Úr Jézus eljövetele még dicsőségesebbé teszi az egészet, hiszen ő beteljesítette az ígéretet, már csak kiteljesíteni kell. Hát ha a beteljesedett ígéretek is Jézusban ilyen fantasztikus ajándékot adtak nekünk a földi életünkre és az örök életünkre nézve, milyen lesz, amikor kiteljesednek, mert eljön az Úr Jézus. Lehet, hogy meg se kell halnunk. Ha ma jönne el, nem kellene meghalunk, hanem egyből az Új ég és az Új föld örök dicsősége. De ha meg is kellene halnunk bármelyikünknek, akkor meg: „...ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk.”

József is ezt élte meg, és ezért is bátorította az ő családját, Izrael fiait József is, hogy bízzanak, reménykedjenek abban az Istenben, aki az atyák Istene, Jézus Krisztus mennyei Atyja, akivel mi is az Úr Jézusért ilyen boldog szeretetközösségben lehetünk.

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, imádunk téged, hogy az Úr Jézusban beteljesítetted mindazt, amit ígértél. És áldunk, hogy az ő eljövetele elhozza majd számunkra a boldog örök élet kincsét, ajándékát.

Hálát adunk neked minden olyan kijelentésért, amiben egy picit is engedél tekintést adni nekünk arra nézve, milyen lesz majd teveled mindörökké.

És imádunk téged hálaadással azokért a drága igékért, amelyek meg arról beszélnek, milyen boldog a veled való közösség itt a földi életben. Akkor is, hogyha talán most is várunk a te szabadításodra, mert nagy a baj, nagy a keserűség, a fájdalom vagy a félelem. Magasztalunk téged, hogy minden nehézség között is mi is átélhetjük: az Úr vele volt – amit József tapasztalhatott.

És köszönjük azt is, hogyha most minden jó és szép az életünkben, sikerek vannak, még a hívó életben való járásban is győzelmek. Urunk, ez is mind a te ajándékod.

Amikor nem találkozhatunk fizikailag a gyülekezet közösségében, akkor nem tudjuk annyira egymást erősíteni, de kérünk, segíts, hogy a te megerősítő kegyelmedet hadd éljük át mindannyian, ha arra van szükség. És hadd kérjük, hogy minél hamarabb tudjunk újra együtt lenni, együtt imádni téged az istentiszteleten és egymást is erősíteni, ahogy József erősíthette a testvéreit, Izrael fiait. Köszönjük neked, hogy a te igéd ma is erő és hatalom. És magasztalunk téged, hogy a reménység nem szegyenít meg, sőt.

Magasztalunk téged, hogy ennek a reménységnek a biztos tudatában könnyöröghetünk népünkért. Adj a mi népünknek hozzád térést.

Könyörgünk azokért, akik hatalmon vannak, hogy a hatalmuk gyakorlása közben legyenek alázatosak, és bárcsak ők is bíznának tebenned. Segítsd őket a döntésekben.

A koronavírus miatt sok feladatot végző, nagyon fontos munkát végzők számára fizikai és lelki energiákat adjál, Urunk. Segítsd és vezesd őket.

És te tudod, hogy hogy alakul majd a karácsonyi időszak. Kérünk, ha együtt lehetünk, mint család, hadd tudjunk figyelni is egymásra és együtt örülni. Ha mégsem lehetünk együtt, akkor abban mutasd meg, hogy milyen kincset akarsz nekünk adni a nehézség között is.

És kérünk arra, hogy könyörülj meg Kárpátalján. Látod, hogy már nemcsak háború van ott, hanem bántják az ottani magyarokat sokféle módon. Kérünk, te szabj gátat ennek a gonoszságnak. De addig is, amíg tarthat ez, az ottani hívő testvéreknek különösen is adjál bölcsességet, türelmet, alázatot a szívükbe, hogy a szenvedések között is hitben rád tekintsenek.

És kérünk, hogy most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg az Úr Jézus érdeméért.

Ámen.

274. ének

Neumark Gy., 1657.

Ki Is- te- né- nek át ad min- dent,
Azt csu- da- ké- pen ör- zi itt lent,
Bi- zal- má- t csak be- lé ve- ti,
In- ség, baj közt is él- te- ti.
Ki min- dent szent ke- ze- he tett,
Az nem fö- vény- re é- pí- tett.

2. A súlyos gondok mit használnak, A sóhaj, sok jajszó mit ér, :/: Ha sebeink még jobban fájnak S mindennap kínunk visszatér? Így terhünk egyre súlyosabb, Ha lelkünk bűnnek helyet ad.

3. Csak légy egy kissé áldott csendben: Magadban békességre lelsz, :/: Az Úr-rendelte kegyelemben Örök, bölcs célnak megfelelsz. Ki elválasztá életünk, Jól tudja, hogy mi kell nekünk.

4. Zengj hát az Úrnak s járd az útat, Mit épen neked Ő adott; :/: A mennyből gazdag áldást juttat S majd Jézus ad szép, új napot. Ki Benne bízik és remél, Az mindörökké Véle él.